

Σαλτερής Νίκος
Δρ. Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας
Σχολικός Σύμβουλος
Υποδιευθυντής ΠΕΚ Πειραιά

Ευρωπαϊκή ένωση και Εκπαίδευση

- Ιδρυτική Πράξη: Αρμοδιότητα σε Παιδεία, επαγγελματική εκπαίδευση και νεολαία (όχι εθνική εκπαίδευση)[συνθήκες ΕΕ στο : europa.eu.int/eur-lex/el/treaties/index.html]•Μάαστριχ 1992 και Νίκαια 2000 (συντονισμός και σύγκλιση εκπαιδευτικών συστημάτων)
- Παρέμβαση: Προγράμματα χρηματοδότησης από δεκαετία '80 στην κινητικότητα, επαγγελματική κατάρτιση, συνεργασία ερευνητικών φορέων
- Σταθμός: Λισαβόνα (2000) Σύνδεση εκπαίδευση με παραγωγικότητα (η ΕΕ την επόμενη δεκαετία «η πιο αναπτυγμένη κοινωνία της γνώσης στον κόσμο»)
- Επιπτώσεις: ευρωπαϊκές πολιτικές απασχόλησης, ανάπτυξη ψηφιακής τεχνολογίας, κοινοί στόχοι ευρωπαϊκών συστημάτων εκπαίδευσης, αξιολόγηση ποιότητας (Συμβούλιο Στοκχόλμης 2001). Δεσμεύσεις προεδρίας.
- Δείκτες αξιολόγησης για τη διεύρυνση της απασχόλησης (πέντε σχετίζονται με την εκπαίδευση: δαπάνες, συμμετοχή ενηλίκων σε προγράμματα κατάρτισης, έρευνα, πρόσβαση στο διαδίκτυο, πρόωρη εγκατάλειψη εκπαίδευσης ή κατάρτισης (έμμεση αξιολόγηση όψεων εκ. συστημάτων)

Α Ιδεολογικές παράμετροι: ανταγωνιστικότητα και επιλογή

- Σχέδιο Europe και eLearning (ψηφιακές υποδομές, κατάρτιση εκπαιδευτικών, ψηφιακά περιεχόμενα, δικτύωση εκπαιδευτικών ιδρυμάτων)
- Στόχος: εικονικό περιβάλλον μάθησης και διδασκαλίας
- Έκθεση για τους «συγκεκριμένους μελλοντικούς στόχους των εκπαιδευτικών συστημάτων : βελτίωση ποιότητας, διασφάλιση πρόσβασης όλων, άνοιγμα στο πολιτιστικό, οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον
- Βελτίωση επιδόσεων σε Γραφή, Αριθμητική και Ανάγνωση, δύο ξένες γλώσσες, ανάπτυξη επαγγελματικών δεξιοτήτων (ανοχή, συνεργασία, πρωτοβουλίες, πειθαρχία, επιχειρηματικότητας)
- Διασφάλιση κοινωνικής συνοχής (βασικος στόχος μετά τη Λισαβόνα). Μέθοδοι: ευελιξία προγραμμάτων (πραγματικές ανάγκες πολιτισμικές ιδιαιτερότητες, διαφοροποίηση στις χρηματοδοτήσεις υπέρ όσων έχουν περισσότερο ανάγκη), άνοιγμα σχολείων στις τοπικές κοινωνίες και τις επιχειρήσεις. Καθιέρωση ISO. Σχέση δεικτών και «αντισταθμιστικότητας»

Β. Δεκαέξι δείκτες ποιότητας

Δέσμευση Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Στοκχόλμης (03/2001)

- Επτά δείκτες ποιότητας: Μαθηματικά, Αναγνωστικές ικανότητες, Θετικές επιστήμες, Τεχνολογίες πληροφόρησης, Ξένες γλώσσες, Ικανότητα αυτομόρφωσης, Αγωγή Πολίτη
- Τρεις επιτυχίας και μετάβασης: Εγκατάλειψη σχολείου, Ολοκλήρωση Β/θμιας, Συμμετοχή στην Γ/θμια.
- Δυο παρακολούθησης: Αξιολόγησης οργάνωσης σχολικής εκπαίδευσης, συμμετοχή γονέων στη διοίκηση
- Τέσσερις πόρων και δομών: Εκπαίδευση κατάρτιση εκπαιδευτικών, Συμμετοχή στην προσχολική, Αριθμός μαθητών ανά Η/Υ, Εκπαιδευτική δαπάνη ανά μαθητή.

- Ελληνικές επιδόσεις: Κάτω από τον κοινοτικό μέσο όρο σε έντεκα από τους δεκαέξι. Υπεροχή στο δείκτη πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Οι διατυπωμένες ενστάσεις.
- Μέτριες επιδόσεις στα βασικά περιεχόμενα.
- Υστέρηση σε τεχνολογίες Πληροφόρησης
- Ξενόφοβοι και ομφαλοσκόποι
- Ο ρόλος του ΚΕΕ

Γ. Ευρωπαϊκή διάσταση και εκπαιδευτικές πραγματικότητες

- Οι επερχόμενες αλλαγές στην εικόνα της τάξης
- Οι αλλαγές στα περιεχόμενα προγραμμάτων και εγχειριδίων
- Οι νέες τεχνολογίες και γνώση
- Η εκπαιδευτική μετανάστευση και η γλωσσομάθεια
- Ο ρόλος των οικονομικών μεταναστών
- Η αναδυόμενη ταυτότητα του ευρωπαίου πολίτη
- Η Πολυπολιτισμικότητα
- Οι Εκπαιδευτικοί νεωτερισμοί
- Οι αλλαγές στα σύστημα διοίκησης και διαχείρισης πόρων
- Η αξιολόγηση
- Τα νέα κυρίαρχα ιδεολογήματα: ανταγωνιστικότητα, επιλογή, αντισταθμιστικές πρακτικές, ευρωπαίος πολίτης
- Ο εκπαιδευτικός από κοινωνικός λειτουργός επαγγελματίας υψηλής εξειδίκευσης, μοχλός κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης
- Το νέο πολυσύνθετο σχολικό περιβάλλον και οι δυσκολίες διαχείρισής του